

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracji: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Insercyja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Anglia. — Francya. — Włochy. — Niemcy. — Szwecya i Norwegia. — Turcya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Były mandataryusz a obecnie dyurnista Albin Łabęcki mianowany został uchwałą c. k. Namiestnictwa kancelistą przy władzy obwodowej w Samborze.

Lwów 4. listopada 1856.

Sprawy krajowe.

Gazeta wiedeńska ogłasza następujący list pasterski Jego Eminencyi kardynała-metropolity JMks. Michała Lewickiego:

Michał Lewicki z Bożej łaski i stolicy apostołskiej kardynał świętego kościoła rzymskiego, metropolita galicyjski, arcybiskup lwowski, biskup kamieniecki, Jego c. k. apost. Mości rzeczywisty tajny radzca, kawaler wielkiego krzyża orderu świętego Leopolda, prymas królestw Galicyi i Lodomeryi, doktor teologii itd. itd.

Całemu przewielebnemu klerowi świeckiemu i zakonemu i ludowi wiernemu metropolii galicyjskiej grecko-katolickiego obrządku pozdrowienie i nasze błogosławieństwo arcybiskupie!

To, czego się przodkowie nasi spodziewać niegdyś mogli tylko w dalekiej przyszłości, stało się nam temi czasy w udziale za łaską boskiej opatrności, pod szczęśliwem dla całego kościoła panowaniem Ojca świętego Piusa IX. i pod berłem Franciszka Józefa panującego chlubnie w wielkiem cesarstwie europy. Wspólną bowiem uchwałą przyjął najwyższy pasterz kościoła katolickiego i najdostojniejszy Cesarz austriacki mnie, przełożonego metropolii Rusinów w Galicyi do wspaniałego kolegium przeznaczonych kardynałów świętego kościoła rzymskiego, i tym sposobem uświetnił nad wszelkie spodziewanie obrządek ruski, co go niektórzy czasy dawniejszemi zdawali się lekceważyć, a razem z nim uświetnił i cały kościół orientalny, połączony ściśle mimo różnicy obrządku ze świętym kościołem rzymskim wiarą i miłością dlu następcy świętego Piotra Apostoła.

Dla tego też powinni najprzód wszyscy, którzy należą do galicyjsko-ruskiej hierarchii złożyć za tak wielkie dobrodziejstwo dzięki temu, od którego wszystko dobre pochodzi (Jak. 1—17). Polecam więc wszystkim przewielebnym przełożonym parafialnym i klasztornym obrządku grecko-katolickiego, by po otrzymaniu tego listu pasterskiego zawiadomili gminy swe o nadanej mnie godności kardynalskiej i oświecili je o wysokiem jej znaczeniu; tudzież by dnia sposobnego odprawili w obecności zgromadzonych wiernych uroczyste nabożeństwo z odśpiewaniem *Te Deum*, przy czem wspólnie z ludem wznosić mają modły gorące do wszechmogącego Ojca miłosierdzia, by naszego Ojca świętego i Pana, J. Ś. Papieża Piusa IX. i najdostojniejszego Cesarza austriackiego, najmiłosiejszego Pana naszego, *Franciszka Józefa*, raczył zawsze mieć w swej opiece świętej, i by zwały się na nich dary i błogosławieństwa niebieskie.

Następnie macie ukochani współpracownicy moi w winnicy pańskiej, którzy w cerkwiach waszych sprawujecie urządowanie święte, rozważyć pilnie cierpienia i udrczenia, jakich rodzaj ludzki wszędzie doznawać musi, i które ciągle wstrząsają podstawami władzy świeckiej, a kościołowi katolickiemu sprawują wiele przykrości. Są bowiem i tacy, którzy w Boga nie wierzą i co naucają, że wszystko na tym świecie powstało ślepą siłą przyrody; inni zaś, — a jest ich nie mało takich, co chociaż niesłusznie, mianują się jednak katolikami, nie śmieją wprawdzie zaprzeczyć jawnie istności Boga i nauki zbawienia podanej przez syna jego jednorodzonego, lecz natomiast powątpiewają o konieczności tej nauki, i ząd też pochodzi, że w niepojętem zaślepieniu swem przekraczają nie tylko sami przykazania Chrystusa Pana i ustawy kościoła przezeń postanowione, lecz nadto psują swym przykładem i bałamuca drugich, a mianowicie ludzi nierozsądnych.

To jest też przyczyną, że tyłu teraz ludzi, a na nieszczęście tyłu ze zgromadzenia chrześcijańskiego nie pamiętają o tem, czego

im najbardziej potrzeba (Łuk. 10, 42), jakoby z tem życiem doczesnem wszystko się kończyło, i upędzają się za rozkoszami tego świata, i nawet z krzywdą ubogich i sierot pragną ustawicznie wziętku i bogactw, lekceważą i pogardzają upomnieniami swych pasterzy, a złem sprawowaniem się zasmucają nie tylko kościół katolicki, lecz częstokroć idąc za radami ludzi przewrotnych zaburzają także i spokój państwa. Wy najmilsi bracia w Chrystusie jesteście powołani położyć siłą tamę tym wielkim przykrościom. Głoście więc gminie waszej zdrową naukę kościoła katolickiego, upominajcie ją usilnie i zachęcajcie waszym przykładem dobrym, by starali się żyć zgodnie z tą nauką i tym sposobem Boga w Niebie chwaliłi (Mat. 5 i 6); przedewszystkiem zaś starajcie się o nauczanie młodzieży w gminach naszych, by dziatwa od najpierwszej już młodości swojej nauczyła się Boga chwalić i żyć według przepisów kościoła. Te wasze usiłowanie zjednąją wam błogosławieństwo Boga wszechmocnego i miłość ludu staraniu waszemu powierzonego, a oraz będą i najlepszym dowodem wdzięczności waszej naszemu Panu świętemu, Piusowi IX., i najdostojniejszemu Cesarzowi *Franciszku Józefowi* za ten zaszczyt szczególny, jakim w łasce swej raczyli obdarzyć hierarchję Rusinów w Galicyi.

Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa, miłość Boża i obcowanie ducha świętego niech będzie z wami wszystkimi! Amen. (2 Kor. 13, 13.)

Dan w Uniowie 1. września 1856.

Michał, kardynał-arcybiskup.

(Stan zdrowia Arcyksięcia Al. Alberta. — Baron Hammer-Purgstall zachorował. — Siostry miłosierdzia obejmują szpital obłąkanych. — Wyprawa morska w około świata.)

Wiedeń. 10. listopada. Jego cesarzew. Mość Arcyksięcia gubernator Węgier wyzdrowiał już tak dalece, że skutki nieszczęsnego upadku dają się czuć tylko przy stąpieniu po schodach, na gładkiej drodze zaś nieodzywa się żaden ból w nodze. Spodziewają się powszechnie, że Jego cesarzew. Mość jeszcze w ciągu tego miesiąca powróci do Węgier.

— Baron Hammer-Purgstall, sławny orientalista, zachorował niebezpiecznie: starzec liczy lat 83.

— Jej Mość Cesarzowa Karolina Augusta odjechała S. b. m. o 9 godzinie z Salzburga na Iszl do Wiednia.

— Na początku tego miesiąca oddano w Salzburgu kongregacyi sióstr miłosierdzia pielegnowanie chorych i całą wewnętrzną służbę w szpitalu obłąkanych.

— C. k. fregata „Novara“ przygotowuje się do żeglugi w około świata, podczas której wstąpi do Ameryki południowej, zwróci za przylądek dobrej nadziei, wpłynie na wody indyjskie, i ztamtąd przedsięweźmie zapewne około przylądka Horna powrót do domu. Cesarska akademja umiejętności otrzymała temi dniami od astronoma c. k. marynarki, dyrektora Schaub list, w którym imieniem naczelnego komendanta, Arcyksięcia Ferdynanda Maksymiliana wzywa akademie, ażeby tą fregatą wyprawiła dwóch badaczy natury i zaopatrzyła ich w instrumenta potrzebne, gdyż życzeniem Jego cesarzew. Mości jest uczynić tę podróż także dla umiejętności pożyteczną. Fregata rozpocznie swą żeglugę z początkiem nadchodzącego roku.

(Dalszy ciąg nowej ustawy o małżeństwie.)

Dodatek II.

§. 169. Przysięga przez małżonków złożona również jak ich przyznanie niemoże stanowić ani uzupełniać bytu przeszkody.

§. 170. Sąd małżeński stosownie do przypadku weźmie pod rozwagę i osądzi o ile dla udowodnienia okoliczności na której zaskarzenie polega, dopuszczonym być może do przysięgi małżonek skarżący.

§. 171. Jeżeli jakoś przeszkody wyłącza wdanie się urzędowe, współmałżonek twierdzący ważność, do przysięgi w dowodzie dopuszczony będzie.

§. 172. Jeżeli współmałżonek zaskarża małżeństwo z powodu przymusu prawa przeciwnego, należy przyzwać i przesłuchać osoby, które według jego twierdzenia przymus bezprawny popełniły. Jeżeli zaskarzenie takie wymierzone jest przeciw drugiej stronie, dowód z jej przyznania ustanowionym być niemoże. Jeżeli rodzice takie okoliczności przyznają z których okazałyby się mógł przymus prawa przeciwny i małżeństwo osłabiający należy po rozważeniu wszelkich okoliczności ocenić, czyli niezachodzi jakowe porozumienie między nimi a dzieckiem rozwiązania małżeństwa żądającym.

Zresztą o ile zaskarzenie nie dotyczy drugiego współmałżonka, zastosować się należy do powszechnych obowiązujących przepisów postępowania w dowodach co do przewinień.

§. 173. Jeżeli niewiasta uprowadzona, zawarła małżeństwo z uprowadzicielem, wtenczas gdy w jego mocy zostawała, przypuszczać należy, że była uprowadzoną w celu poślubienia. Jeżeli dowód przeciwny w zupełności osiągnięty został, to i wtedy jeszcze ma miejsce przypuszczenie, że zezwolenie jej przez nieprawny przyms wymożone było. Takież przypuszczenie walczy przeciw każdemu małżeństwu, które zostaje zawartem przez jaką bądź osobę z jakiegokolwiek powodu uprowadzoną, zanim taż zupełną wolność odzyskała.

§. 174. Nawet i wtedy gdy się odbywa dochodzenie co do małżeństwa z powodu przeszkody niezdolności fizycznej, służyć za prawidło przepisy dotyczące przyznania i przysięgi małżonków. Jeżeli dwaj biegli, na których znawstwie i bezstronności sąd małżeński zupełnie polega, zgodnie uznają, że zachodzi niezdolność fizyczna nieuleczona i bezwzględna, i że miała miejsce jeszcze przed zawarciem małżeństwa, wówczas strona, której zarzucają niezdolność fizyczną, może się domagać rozpoznania przez trzeciego znawcę. Jeżeli uznanem będzie, że niezdolność fizyczna jest tylko względna, niezbędnem jest zgodne zdanie przynajmniej trzech znawców do ustanowienia zupełnego dowodu. Jeżeli się okaże wątpliwem, czy niezdolność fizyczna jest nieuleczona i małżeństwo uprzędającą, żądanie unieważnienia odrzuconem będzie.

§. 175. Wyjątek może mieć miejsce, kiedy albo jest dowód, że małżeństwo jeszcze spełnionem nie zostało, albo też skarga o nieważność w ciągu trzech lat po zaślubinach wniesioną zostaje, i jeśli zarazem byt niezdolności fizycznej nietylko obie strony twierdzą, ale przynajmniej dwóch znawców pewnych takowy za nader prawdopodobny uważa. W tym razie, mają jeszcze i nadal we wspólnem małżeńskim pozyciu pozostawać, a to przez czas, jaki sąd małżeński oznaczy, dopóki nie domieszkają ze sobą całego trzylecia. Jeżeli po upływie tego czasu ponowią żądanie unieważnienia, sąd małżeński przekona się pierwej, czy w okoliczności, z której się prawdopodobieństwo niezdolności fizycznej, względnie zaś prawdopodobieństwo niespełnionego małżeństwa okazywało, żadna niezasła zmiana. Poczem można dozwolić małżonkom, aby byt niemożności przysięga stwierdzili, ta zaś będzie miała moc zupełnego dowodu.

§. 176. Po skończonych dochodzeniach przypominać należy obu małżonkom i każdemu kto małżeństwo wrusza, oraz obrońcy małżeństwa, że im służy prawo czynienia wniesić co do postępowania dotychczas odbytego. Jeżeli mają zarzuty jakowe, winni z niemi w ciągu dni 8 wystąpić. Czas ten można przedłużyć ze względu na miejsce zamieszkania stron, nieprzechodząc wszelako granic koniecznej potrzeby.

§. 177. Tak sąd małżeński jako i obrońca małżeństwa mogą zarządzić z urzędu wszelkie dochodzenia, które im się zdają być potrzebne do uzupełnienia postępowania w dowodzie.

§. 178. Zanim sąd małżeński przystąpi do wydania wyroku, przedłoży biskupowi orzeczenie uchwalone wraz z powodami. Jeżeli biskup uzna zamierzone orzeczenie za niedosyć uzasadnione, poleci sądowi małżeńskiemu, aby okoliczności które wskaże, jeszcze raz wziął pod dojrzałą rozwagę i o skutku narad sprawozdanie złożył.

§. 179. Odwołanie się ma miejsce, dopóki ważność małżeństwa przez dwa a nieważność przez trzy zgodne wyroki orzeczoną nie została. Jeżeli dwa wyroki za, a dwa przeciw małżeństwu zapadły małżeństwo uważa się za ważne.

§. 180. Jeżeli pierwsza instancja orzekała ważność małżeństwa, strona wruszająca ten związek, może się odwołać do drugiej instancji. Jeżeli ważność w drugiej instancji zatwierdzoną została, żadne dalsze odwołanie się niema miejsca. Jeżeli małżeństwo w drugiej instancji za nieważne uznanem zostało, obrońca małżeństwa obowiązany jest odwołać się z urzędu do III. instancji. Jeżeli trzecia instancja orzeczę ważność małżeństwa, dalsze odwołanie się miejsca nieznajduje. Jeżeli zaś zawyrokuje, że małżeństwo jest nieważne, obrońca małżeństwa dopraszać się będzie o ustanowienie czwartej instancji a wtenczas według wyroku tej ostatniej dopiero, małżeństwo ma się uważać za ważne lub nieważne.

§. 181. Jeżeli pierwsza instancja uznała małżeństwo za nieważne, obrońca małżeństwa odwoła się z urzędu do wyższej instancji. Jeśli wyrok drugiej instancji podobnie nieważność orzeczę, tenże obrońca wytoczy rzecz przed trzecią, jeśli dowody nieważności nieusuują wszelkiej wątpliwości. Jeżeli i trzecia instancja zawyrokowała, że małżeństwo jest nieważne, dalsze odwołanie już niesłuży. Jeżeli zaś ważność orzeka, wolno będzie powodowi dopraszać się o ustanowienie IV. instancji, a tej wyrok uważa się za ostateczny.

§. 182. Jeżeli pierwsza i trzecia instancja przeciw, druga zaś za małżeństwem zawyrokuje, obrońca małżeństwa dopraszać się ma o czwartą instancję.

§. 183. Odwołanie się obrońcy małżeństwa, z natury swojej wypada na korzyść strony, twierdzącej ważność małżeństwa. Mimo to wolno jej odwołać się osobno bez względu na odwołanie się obrońcy małżeństwa, roztropnie przecieź uczyni, jeśli się z nim w tej rzeczy porozumie.

§. 184. Do odwoływań się, które obrońca małżeństwa z obowiązku swego urzędu dopełniać winni, niema terminu prekluzyjnego. Jeśli ten nieuczyni zgłoszenia się w przepisany terminie, sąd od

którego orzeczenia odwołać się powinien, poleci mu aby dopełnił swego obowiązku, albo według jakości zachodzącego przypadku doniesie o tem nawet biskupowi i przedstawi potrzebę powierzenia obrony małżeństwa innemu dobrze usposobionemu mężowi.

§. 185. Sędzia w wyższej instancji wyrokujący nietylko powinien dokładnie roztrząsnąć akta niższych instancji, ale też wszystko przedsięwziąć, co za potrzebne uważa pod względem uzupełnienia niedostatków, usunięcia wątpliwości i sprostowania zaszłych omyłek. Mocen jest tym końcem przesłuchać małżonków, czynić dochodzenia co do dokumentów za dowód używanych, i przesłuchać wszystkich świadków, od których się nowych objaśnień spodziewa. Jednakowoż rozpoznanie za pośrednictwem znawców wtedy dopiero powtórzone być ma, jeżeli poszlaki budzące silne domniemanie czynią prawdopodobnem, że stronność i usterki miały miejsce.

§. 186. Tak strony jak obrońca małżeństwa mają prawo przedstawiać w wyższych instancjach nowe dowody.

§. 187. Nieważnym jest wyrok, jeśli go wydał sędzia niewłaściwy, lub istotna część postępowania sądowego, albo całkiem opuszczona albo bez obecności obrońcy małżeństwa przedsiębrana była. Niemożna jednak wruszać ważności wyroku sędziego wyższego dla tego tylko, że ten nieuważał dalszego dochodzenia za potrzebne i podług przedstawionego stanu sprawy wyrokował. (D. c. n.)

Anglia.

(Nowiny dworu. — Lord Palmerston w Manchesterze.)

London, 6. listopada. Książę i księżna Brabantu oddali przedwczoraj wizytę hrabinie Neuilly w Claremont. Tego samego dnia przybyli na zamek Windsor w odwiedziny do królowy austriackiej ambasador i Earl Clarendon z małżonką.

Lord Palmerston miał podczas pobytu swego w Manchesterze trzy mowy. Wspomniał między innemi, że o ile mu się zdaje spokojniej będzie trwały, ale że na wszelki sposób zawisła trwałość jego od sumiennego dopełnienia warunków traktatu. Dziś odjechał Lord Palmerston do Liwerpola.

Francya.

(Nota Monitora. — Handel z Japonią. — Produkcya cukru. — Nowe klasztory. — Okręta dla Rosyi. — Dary Cesarza dla ubogich.)

Paryż, 7. listopada. Znana już z depeszy telegraficznej nota *Monitora* jest dosłownie następującej treści:

„*Constitutionnel* z 5. b. m. zawiera artykuł w przedmiocie sporu co do spraw zagranicznych, a my nieradziłyśmy utwierdzać milczeniem naszym mniemania, że artykuł ten pochodzi od rządu. Rozjątrzać spór niejestto środek do ułatwienia sprawy. Anglia i Francya, które razem prowadziły wojnę i pokój zawarły, zgadzają się we wszystkich ważnych kwestjach, zachodzących dziś w Europie, różnią się tylko co do jednej mało znaczącej. Czy rozdwojenie to zostanie usuniętem za poprzedniem porozumieniem czy też za pomocą konferencyi? O to jedynie chodzi; na wszelki przypadek jednak — jesteśmy mocno przekonani — trudność ta wkrótce zniknie i że nie popadnie się w podwójne niebezpieczeństwo lub osłabić przymerze z Anglią, lub uchybić zobowiązaniu na siebie przyjętem.“

— Z roczników zagranicznego handlu przytacza *Monitor* następującą depeszę pewnego okrętu francuskiego z roku 1855 o handlu z Japonią:

„Na mocy traktatów otwarte są Anglikom, Amerykanom, Holendrom, Rosyanom i Chińczykom tylko trzy porta japońskie, mianowicie Simoda, Nangasaki i Hokodadi. Na wszystkich tych punktach znaleźliśmy najszczersze przyjęcie, i w Hokodadi, gdzieśmy dość długo bawili dla zawiązania stosunków handlowych nieograniczano w niczem naszego postępowania. W Simodzie niemogliśmy komunikować się z lądem, ale mieliśmy dość sposobności przekonać się o zyczliwości ludu a nawet władz dla Francji. Plantacye w Japonii przeznaczone są wyłącznie na użytek miejscowy, gdyż system odosobnienia, panujący w państwie japońskiem, niedozwala dotąd żadnych innych przywozów lub wywozów, tylko za pomocą małej liczby holenderskich lub chińskich okrętów, które mają prawo prowadzić handel w Nangasaki. Jedyne produkta, które na przyszłość wywozić będzie można, są miedź i zbytkowe wyroby z porcelany i laku japońskiego. O ile zaś wnosić można ze skłonności i gustu Japonów, zdaje się, że nasze słodkie wina, sukna, krzysztwały, materye wełniane, zegarki i wyroby jubilerskie znachodziłyby u nich dobry odbyt. Wyroby rusznikarskie byłyby bardzo poszukiwane, rozumie się w dobrym gatunku. Sieczna zaś broń byłaby wcale nieuczynną, gdyż Japonowie przewyższają nas w tym względzie. Ludność Simody liczą na 6000, w Nangasaki 45, do 50.000, a Hokodadi 6000 głów.“

— Podług wykazu dyrekcji podatkowej co do fabrykacyi cukru burakowego 1855/56 wyrobiono 5,021.998 kilogramów cukru, to jest o 1,719.730 kilogramów więcej niż w poprzednim roku. Robiono zaś cukier tylko w 58 fabrykach, a 190 było nieczynnych.

— W Bordeaux zakładają teraz obok istniejących już rozmaitych zakonów jeszcze klasztor Dominikanów. — Jeden z dzienników marsylijskich donosi, że w październiku r. b. przybyło do Marsylii morzem 6075 podróżnych, gdy przed kilkoma laty jeszcze przybywało tą drogą rocznie zaledwie 10.000 osób. — Podług dziennika „*Journal du Havre*“ zamówił rząd rosyjski u towarzystwa „*Compagnie Maritime*“ 60 okrętów parowych, przeznaczonych do służby na czarnem morzu. — Ich Mość Cesarstwo dali prefektowi

policyi 100.000 franków do dyspozycji, i jak się pokazuje z okólnika prefekta do komisarzy policyi, mają być natychmiast urządzane tak zwane „oszczędne kuchni zimowe.“ jak w zeszłym roku. Cesarz ofiarował na to 80.000 a Cesarzowa 20.000 franków.

Włochy.

(Wyjazd ambasadora sardyńskiego do Konstantynopola. — Rewia wojska papieżkiego. — Doniesienia z Neapolu. — Książę Kalabrii z powitaniem Ich Mość Cesarstwa.)

Podług doniesień z **Turyngu** z 6. listopada odjechał generał-porucznik Giacomo Durando w charakterze nadzwyczajnego posła i pełnomocnego ministra Sardynii przy dworze tureckim na dniu 4. h. m. z Genuy królewskim paropływem „Mozambano“ do Konstantynopola. — Adwokat Mignona, znany z ukończonego niedawno w Neapolu procesu politycznego, przybył do Genuy, a pan F. D. Guerrazzi do Turyngu.

— Dzień 29. października pozostanie na zawsze pamiętnym załodze papieżkiej w **Rzymie**. Drugi krajowy pułk piechoty i pułk strzelców odbywały dnia tego przed południem manewry na łakach przy Ponte molle i spoczywały potem w tem samym miejscu, gdy około godziny 4. po południu nadjechał niespodzianie Jego Świętobliwość Papież. Natychmiast rozpoczęto nanowo manewry z ogniem i wykonano je z takim zapałem i precyzją, że Ojciec Święty nie szczędził pochwał otaczającym Go oficerom, a przed odjazdem udzielił wojsku błogosławieństwa apostołskiego, by umocnić je w religijnych i zacnych uczuciach, jakimi zalecać się powinna każda armia przeznaczona od Boga do zachowania tronu i spokoju publicznego.

— *Gazz. uffic. di Neapoli* ogłasza dekret królewski, wydany w **Gaccie** 22. października, który zaprowadza pewne ulepszenia w organizacji straży policyjnej. — Ten sam dziennik pisze pod dniem 31. października:

„Francuzka korweta śrubowa „Duchayla“ przybyła wczoraj po południu z Tulonu do zatoki S. Lucia; dziś zrana zatknęła banderę król. neapolitańską na głównym maszcie i salutowała ją 21 wystrzałami z dział, na co odpowiedziano równą salwą z twierdzy S. Gennaro.“

Neapol, 27. października. Słychać, że książę Kalabrii, najstarszy syn Jego Mości Króla sycylijskiego, udać się ma do Wenecyi, by w imieniu Króla powitać Ich Mość Cesarza i Cesarzową Austrii.

Niemce.

(Pobył księcia Napoleona w Frankfurcie.)

Frankfurt n. M., 3. listopada. Książę Napoleon podróżował jak wiadomo pod przybranem nazwiskiem hrabi Meudon i dlatego też nieprzyjął straży honorowej ofiarowanej mu ze strony naczelnego komendanta tutejszej załogi związkowej. Z tej też przyczyny nieprzyjął książę urzędownie ciała dyplomatycznego. W towarzystwie posła francuzkiego oglądał książę Napoleon przedwczoraj osoblności miasta tutejszego i za dość znaczną kwotę nakupił towarów, szczególnie przedmiotów sztuki. Następnie był wespół z niektórymi członkami zgromadzenia związkowego i ciałem dyplomatycznym na uczcie u hrabi Montessuy, gdzie i wieczór przepędził. — Wczoraj przed południem udało się całe poselstwo francuskie do hotelu pod „rzymskim Cesarzem“, i odprowadzało księcia do dworca kolei żelaznej. O godzinie 10. zrana odjechał książę Napoleon pociągiem pospiesznym najprzód do Manheimu dla odwiedzenia owdowiątej w. księżny Stefanii.

Dania.

(Reformy duchowne.)

Hall, minister duński wydał okólnik do biskupów, w którym wzywa ich, by mu pomagali w zamierzonej puryfikacji duchowieństwa. Zamierza on na mocy §. 22 ustawy kardynalnej usunąć plebanów niezadowolonych do służby kościelnej i tym sposobem dopełnić nowej reformy.

Szwecya i Norwegia.

(Wydziały zgromadzenia sejmowego.)

Sztokholm, 31. października. Oprócz wydziału prywatnego, jaki każdy ze czterech stanów zwykły oddzielnie dla siebie w ciągu sejmu wybiera, istnieją jeszcze następujące wydziały, w których wszyscy razem mają w równej liczbie swych zastępców, a mianowicie: wydział konstytucyjny, państwa, rozpoznawczy, bankowy, prawniczy, zanieśnienie skarg w powszechności, ekonomiczny, i w końcu wydział ekspedycyjny.

Tureya.

(Powiększenie eskadry angielskiej. — Konferencje w sprawie księstw Naddunajskich. — Wyprawa na morze perskie. — Wzmianka o ustąpieniu ministeryum. — Wiadomości bieżące.)

Wiadomości z **Konstantynopola** sięgają do 31. października: Należące do eskadry admirała Lyons okręta angielskie „Cressy“ o 90 działach, „St. Jean d'Acre“ o 101 działach i fregata śrubowa „Retribution“, zawinęły jak donosi gazeta tryestyńska na dniu 30. października do Bosforu. „Colossus“, „Caesar“ i inne okręta mają przybyć wkrótce i w Konstantynopolu mówiono z pewnością, że cała eskadra będzie zimować w Bosforze. — Na dniu 29. paźdz. odbyła się w wili Fuad Baszy konferencja względem firmanu do zwołania dywanów ad hoc w księstwach naddunajskich. Na konferencji tej znajdowali się oprócz wielkiego wezyra i Fuad Baszy, reprezentami Austrii, Anglii, Francyi, Prus, Rosyi i Sardynii.

— Z Arabii donoszą, że Iman Muskatu ofiarował się wspierać ludźmi i żywnością ekspedycję angielską do odnogi perskiej. *Journal de Constantinople* podając tę wiadomość z Aleksandryi dodaje, że jedna angielska dywizya wyruszyła na Bondor Aboz u odnogi perskiej.

— *Journal de Constantinople* z 30. z. m. wspominając o pogłosce względem ustąpienia jednej części ministeryum dodaje, że Sułtan przyjął podaną dymisyę. — Robią teraz przygotowania potrzebne do przezimowania eskadry angielskiej pod komandą admirała Lyons.

Z **Bajrutu** donoszą z 19. października, że między greckimi i katolickimi familiami w Zate zaszły krwawe spory. Beduini zrabowali karawanę idącą z Damaszku do Aleppo i zabrali 45 pak z towarami.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 11. listopada. Wczoraj wieczór renta 3proc. 66.25. *Monitor* donosi, że J. J. MM. Cesarstwo wczoraj zaszczylicili przedstawienie w wielkiej operze swoją obecnością. Wczoraj była rada ministeryalna w St. Cloud. Cesarz otrzymał pismo uwiadamiające o ukończeniu misyi hrabi Moltke.

Kopenhaga, 10. listopada. Dziennik *Faedrelandet* donosi, że od mocarstw niemieckich pierwszego rzędu nadeszły noty z żądaniem, ażeby konstytucję całej monarchyi przedłożono Stanom holenderskim; w przeciwnym razie zapowiedziana jest interwencja związkowa. Król otrzymał wielki krzyż norweskiego orderu Olafa.

Bombay, 17. paźdz. Przygotowania na wyprawę do zatoki perskiej nieustają. Upadek Heratu zdaje się być niewątpliwym.

Kairo, 1. listopada. Część naukowej ekspedycyi do źródeł białego Nilu już w drodze. Rząd sprawnia wszelkie przyrządy naukowe potrzebne badaczom.

Kurs lwowski.

	gotówka		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	4	52	4	56
Dukat cesarski	4	57	5	—
Półimperyal zł. rosyjski	8	31	8	35
Rubel srebrny rosyjski	1	39	1	40
Talar pruski	1	33	1	35
Polski kurant i pięciozłotówka	1	13	1	14
Galicj. listy zastawne za 100 złr.	80	7	80	50
Galicj. obligacje indemnizacyjne	72	57	73	33
5% Pożyczka narodowa	81	53	82	37

Wiedeński kurs papierów.

Dnia 10. listopada.		w przecięciu
Obligacje długu państwa	5% za sto 81 80 ⁷ / ₈	80 ¹⁵ / ₁₆
detto pożyczki narod.	5% „ 83	83
detto z r. 1851 serya B.	5% „ —	—
detto z r. 1853 z wypłatą	5% „ —	—
Obligacje długu państwa	4 ¹ / ₂ % „ 70	70
detto detto	4% „ —	—
detto z r. 1850 z wypłatą	4% „ —	—
detto detto detto	3% „ —	—
detto detto	2 ¹ / ₂ % „ —	—
Pożyczka z losami z r. 1834	—	—
detto detto z r. 1839	—	—
detto detto z r. 1854	105 ⁷ / ₈ 3/4 1/2	105 ⁵ / ₈
Obl. wiedz. miejskiego banku	2 ¹ / ₂ % „ —	—
Obl. lomb. wen. pożyczki z r. 1850	5% „ —	—
Obl. indemn. Niż. Austr.	5% „ —	—
detto galicyjskie i węgierskie	5% 73 ³ / ₈ 3/4	73 ⁵ / ₈
detto krajów koron.	5% „ —	—
Akeye bankowe	1026 1020	1022
Akeye n. a. Tow. eskp. na 500 złr.	—	—
Akeye c. k. uprz. Tow. kred. dla hand. i przem. 302 ³ / ₄ 308 306	—	305 ¹ / ₂
Akeye kolei żel. Ces. Ferdynanda na 1000 złr. 2458 ³ / ₄ 2447 ¹ / ₂	—	2455
Akeye kolei żel. Glognickiej na 500 złr.	—	—
Akeye kolei żel. Edynburgskiej na 200 złr.	—	—
Ake. kol. Budziń.-Lincko-Gmundz. na 250 złr.	—	—
Akeye Dunajskiej żeglugi parowej na 500 złr. 588 582	—	583
Akeye austr. Lloyda w Tryeście na 500 złr. 430	—	430
Galic. listy zastawne po 4% na 100 złr.	—	—
Renty Como	—	—

Wiedeński kurs weksłów.

Dnia 10. listopada.		w przecięciu
Amsterdam za 100 holl. złotych	—	2 m.
Augsburg za 100 złr. kur.	107 106 ⁷ / ₈ 7/8 l.	106 ⁷ / ₈ uso.
Frankfurt n. M. za 120 fl. na stopę 24 ¹ / ₂ fl. 105 ³ / ₈ 5/8 3/4 l.	—	3 m.
Genua za 300 lire nowe Piemont.	122 ³ / ₄	122 ³ / ₄ 2 m.
	za sto	w przecięciu
Hamburg za 100 Mark. Bank.	78 ¹ / ₂ 1/4	78 ³ / ₈ 2 m.
Lipsk za 100 talarów	—	2 m.
Livurna za 300 lire toskań.	105 ¹ / ₂	105 ¹ / ₂ 2 m.
Londyn za 1 funt. sztrl.	10—19 18 18 ¹ / ₂ l.	10—18 ¹ / ₂ 3 m.
Lyon za 300 franków	123 ¹ / ₄ 123	123 ¹ / ₂ 2 m.
Medyolan za 300 lire austr.	104 ⁷ / ₈	104 ⁷ / ₈ 2 m.
Marsylia za 300 franków	123	123 2 m.
Paryż za 300 franków	123 ¹ / ₂	123 ¹ / ₂ 2 m.
Bukareszt za 1 złoty Para	259	259 31 T. S.
Konstantynopol za 1 złoty Para	—	T. S.
Cesarskie dukaty	9 ⁷ / ₈	9 ⁷ / ₈ Agio.
Dukaty al marco	—	— Agio.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11. listopada o pierwszej godzinie po południu. Pożyczka narodowa 5% 82¹/₂—82³/₈. Pożyczka z r. 1851 S. B. 5% 89. — 90. Lomb. wen. pożyczki z 5% 93¹/₂ — 94. Obligacje długu państwa 5%

